



INTERVIEW WITH...

HELMUT LOTTI

'Altijd moeten anticiperen op wat gaat komen, is creatief verlamd.'

27 januari 2025, 10u06, Antwerpen. Plaats van afspraak: DPG Media, met op het gelijkvloers het Mediacafé. 'Jailhouse Rock' van Elvis Presley weerklinkt op radiozender 'Joe Gold'. Een sympathieke geste, speciaal voor Helmut Lotti. Het blijkt echter toeval, want de heer Lotti is nog niet gearriveerd. Toch vermoeden wij een hemelse knipoo van de King of Rock 'n Roll, die deze maand postuum zijn 90e verjaardag vierde. Vandaag zijn we hier om te praten over 'Heart Rock', alweer een uitstekende Helmut Lotti-plaat. Het wordt stilaan een gewoonte.



Julian De Backer: 'Er staan twee nummers van jouw hand op de nieuwe plaat. Had je die reeds geschreven, en nu overgoten met een 'Heart Rock'-saus, of zijn ze volledig nieuw?'

Helmut Lotti: "Seven Days and Seven Nights' is een klassiek opgebouwde 80s countrysong. Het leek me leuk om zo'n mid-temponummer een beetje meer als Boston te laten klinken. Het paste goed tussen de echte ballads en de ruigere up-tempo. Het misstond ook niet in het 'heart rock'-concept. De originele countryversie heb ik nooit uitgebracht. Ik zal zelfs meer zeggen: we hebben een paar jaar geleden een boxset met mijn volledige oeuvre uitgebracht, en dat nummer heb ik nooit willen weggeven. Er zit één cd in die box met onuitgegeven materiaal, maar 'Seven Days and Seven Nights' staat daar niét op.'

Julian: 'Je wíst dat je er nog iets mee wilde doen.'

Helmut: 'Van het tweede nummer, 'I Don't Wanna Cry Anymore', had ik een gefloten versie zelf op gitaar ingespeeld in maat 12/8. Ik heb zo nog tientallen flarden in mijn schuif liggen.'

Julian: 'Jij denkt heel muzikaal hé? Jij neuriet en speelt op het gehoor en op het gevoel.'

Helmut: 'Ja. Op 'Won't You Help Me', een single van de plaat 'Faith, Hope and Love', stond origineel een stuk scattig. Dat heb ik met een gitaar ingespeeld - ik heb mijn capo achter de vijfde fret moeten zetten om het in de juiste toonaard gespeeld te krijgen, want ik ben een heel slechte gitarist (lacht).'

Julian: 'Er zit een mooie lijn in de plaat. Geen enkel nummer valt uit de toon.'

Helmut: 'Dankje. Dat is omdat ik altijd heel veel aandacht besteed aan de volgorde. De eerste drie nummers moeten het meest in het oog springen. Ik kon niet openen met 'Bed Of Roses'; een heel mooi nummer, maar het duurt meer dan zes minuten en begint met een piano. We hebben de intro van 'Dream On' verkort, en zo kon ik met de deur in huis vallen. Daarna probeer ik de nummers zo achter elkaar te zetten dat ze allemaal een verschillend tempo hebben. Het heeft met flow, ritmiek, en beats per minute te maken. Een nummer mag de voorganger of opvolger niet doodslaan. Er staan er twee na elkaar in dezelfde toonaard, 'Nothing Else Matters' en 'Breaking The Law'. Normaal doe ik dat niet, maar ik vond het nu geen probleem omdat ze zo ver uiteen liggen qua sound.'

Julian: 'Ik ben geen muzikant, maar de juiste tracklist opstellen lijkt me een enorm moeilijke evenwichtsoefening.'

Helmut: 'Bij mij gaat dat toch snel. Ik volg mijn intuïtie. Ik doe het niet vijfendertig keer opnieuw. Na drie, vier keer ben ik er.'

Julian: 'Daarna zet je de hele plaat voor jezelf op? Wanneer je kippenvel krijgt, weet je dat het juist zit?'

Helmut: 'Wanneer het me niet verveelt. Een nummer op de verkeerde plaats, kan heel snel gaan vervelen.'

Julian: 'Volgens Elvis Costello is de vierde song de beste van de plaat.'

Helmut: 'Wel, ik zei net nog dat de eerste drie songs de commerciële keuzes zijn. Op de vierde plaats zet je de song die je zelf de beste vindt. Ja, het kan wel. Wat is de vierde song op deze plaat? (Helmut richt zich naar promomanager Karsten Biesemans)'



Karsten Biesemans: "When The Lady Smiles"

Helmut: 'Ah, voilà. Mijn absolute lievelingsrocksong. Eerst en vooral door de rode lingerie (lacht), maar vooral: het nummer begint, en je hebt een couplet (begint te zingen) 'Gaan we stilaan naar het refrein? Nee, er komt een stuk met breaks.' Dat is al de eerste verrassing. 'Na de breaks komt het refrein? Wow, dat is goed. Nee, nog steeds niet het refrein.' Dat gaat maar door, en het duurt vijf minuten. Twee keer couplet en refrein. Dat nummer is een viertrapsraket, dat is zo goed.

Compositorisch één van de allerbeste songs uit de rockgeschiedenis, mijn absoluut favoriete song qua opbouw. Je valt van de ene verrassing in de andere, en er gebeurt

altijd iets.'

Julian: 'Ik ben ook een enorme Golden Earring-fan, maar mijn persoonlijke favoriet is 'Twilight Zone'.'

Helmut: 'Ah, van mij niet.'

Julian: 'We mogen het oneens zijn. Weet je waarom 'When The Lady Smiles' geflopt is in Amerika?'

Helmut: 'De clip hé (waarin Barry Hay probeert een begijntje aan te randen, red.). Typisch Amerikaans. En dat in een land waar heel wat mensen stiekem porno zitten te kijken. Dat is toch erg hé?'

Julian: 'Het is niet evident om dé Barry Hay te coveren. Uitstekende zanger.'

Helmut: 'We hebben echt geprobeerd om er ons eigen ding van te maken, met voldoende respect. We hebben de structuur van het origineel behouden, maar gitaren en gain toegevoegd. Het is nu een hardrock-versie.'

Julian: 'Wat opvalt bij 'Dream On' van Aerosmith, is hoe anders Steven Tyler zingt. Je herkent bijna niet zijn latere, typerende stemgeluid.'

Helmut: 'Hij zingt het heel clean, als een folkzanger. Er zit een countryfeel in. Ik heb geprobeerd het midden te zoeken tussen Steven Tyler en Ronnie James Dio. Dio vertelt het met meer bravoure en drama, Tyler zingt het te klein. Ik moest het anders doen dan Steven, want op een bepaald moment gaat hij een octaaf te hoog voor mij. Zijn fluitregister heb ik niet, dus ik heb het anders moeten aanpakken. Dio, fantastische zanger, maar meer crooner dan metalzanger. Metalpuristen zullen me gelijk geven.'



Julian: 'Zoals Sinatra ook niet altijd van de eerste keer juist zong, maar dat maakte hem net extra goed. Hij zong op gevoel.'

Helmut: 'Dio had iets larger than life, en soms over de rand van het variété. Hij durfde erover gaan, met zijn vibrato. Hij was de Tom Jones van de metal. Maar hij zong ook dingen die ik absoluut niet aankan. Zoals hij 'Love Is All' zong, dat was vocaal zijn beste prestatie.'

Julian: 'Op 'Heart Rock' staan 'Call Me' van Deborah Harry, 'Love Is A Battlefield' van Pat Benatar, en 'Zombie' van Dolores O'Riordan. Drie nummers gezongen door vrouwen. Benader je die ...'

Helmut: 'Ik heb dat bewust gedaan! Voor mij is een nummer een nummer, maar het geeft me ook de mogelijkheid om niet vergeleken te worden met de oorspronkelijke opname. Criticasters zeggen graag 'Lotti klinkt toch niet zoals die of die'. Natuurlijk niet, ik ben dat ook niet. Ik doe het op mijn eigen manier, ik moet gewoon mijn tekst zien aan te passen indien mogelijk. Ik ben natuurlijk nogal wuft in de tekst van 'Call Me'. 'Roll me in designer sheets', maar ik ben iemand met een volle kleerkast die er durft over gaan.'

Julian: 'Ik vind het altijd gek wanneer de tekst wordt aangepast voor een cover. Een zangeres die 'Me and Mrs. Jones' zingt, maakt er al snel 'Me and Mr. Jones' van. Ik vind dat niet nodig. Laat de tekst toch met rust.'

Helmut: 'Goh, ik heb Kris De Bruyne ooit 'Dag

vreemde man' weten zingen, en dat vond ik toch vreemd. Alles kan en alles mag, natuurlijk, maar ik zou het niet zingen. Ik ben nu eenmaal hetero. Alhoewel, je hebt ergens gelijk: ik heb al murder ballads gezongen zonder dat ik iemand vermoord heb.'

Julian: 'Je interpreteert, je bent een performer.'

Helmut: 'Correct, maar mensen snappen niet altijd het onderscheid. Ik krijg van journalisten die niet zozeer in muziek geïnteresseerd zijn ook altijd de vraag of mijn nummers autobiografisch zijn. Er waren ook mensen die Larry Hagman op straat uitkafferden omdat hij J.R. speelde. Daarom let ik wel op wat ik zing. Maar elke vrouw mag mij rollen in designer sheets, hoor (lacht).'

Julian: 'In het nummer 'Thunder On The Mountain' (2006) is Bob Dylan lyrisch over Alicia Keys. 'I was thinkin' 'bout Alicia Keys, couldn't keep from crying'. Toen Wanda Jackson dat nummer coverde, heeft ze dat veranderd naar 'Jerry Lee Lewis'. Vermoedelijk vond ze het een beetje gek om over Alicia Keys te zingen.'

Helmut: 'In die context snap ik dat wel. Jackson zal het hebben beschouwd als een eerbetoon aan Jerry Lee Lewis, iemand uit haar tijd en iemand die aan de wieg stond van de muziekstijl die zij mee groot heeft gemaakt. De zin 'couldn't keep from crying' heeft niets seksueels. De eerste muzikant die me deed huilen, was Elvis Presley. En dat was zeker niet van ellende.'

Julian: 'De mooiste muziek, films, boeken (etc.) maken ons emotioneel.'

Helmut: 'Natuurlijk. De kracht van muziek is 'a sense of belonging'.

Julian: 'Op dat vlak is 'Heart Rock' ook een ideale titel voor jouw plaat.'

Helmut: 'Een geniale vondst van mijn manager Piet Roelen, zo blijkt alweer. In het begin dacht ik 'Oh nee, hij gaat me richting Knuffelrock duwen'. Dat

waren enorm populaire compilaties, maar op een dag is het concept op. Zoals mensen mij vragen wanneer ik nog eens een klassieke plaat ga maken. Er zijn geen "nieuwe" klassieke nummers hé. De grootste hits heb ik gezongen (fijne pauze) en toch ga ik dit jaar weer een nieuwe klassieke plaat maken.'

Julian: 'Serieus? Goes Classic V?'

Helmut: 'Na de zomer van 2025, ja. Een nieuwe klassieke plaat, met concerten en alles, naar aanleiding van 30 jaar 'Goes Classic'. Deel I is verschenen in 1995. Probleem is wel dat deel IV al 'The Final Edition' heette. Dat is zoals Phil Collins met zijn 'First Farewell Tour' (lacht). In Duitsland heb je Howard Carpendale, een blonde schlagerzanger die al drie keer op pensioen is gegaan.'

Julian: 'De Japanse animatiemeester Hayao Miyazaki heeft ook al vier keer zijn 'allerlaatste' film aangekondigd. Creatieve geesten stoppen nooit.'

Helmut: 'Dat is tabula rasa maken in het hoofd. Altijd moeten anticiperen op wat gaat komen, is creatief verlamd.'

Julian: 'Axl Rose had ooit gezegd dat hij nooit meer met Slash zou optreden, 'not in this lifetime'. Dus toen ze uiteindelijk toch een reünie organiseerden, heette de tournee de 'Not In This Lifetime Tour'. Of Eagles, die 'when hell freezes over' hadden geantwoord op de vraag naar een verzoening, en in 1994 effectief de comebackplaat 'Hell Freezes Over'



uitbrachten.'

Helmut: 'Geweldig! Echt goed. Nog maar eens het bewijs: never say never.'

Julian: 'Wist je dat jij in Japan op LaserDisc te krijgen was, met het concert 'Gala Christmas in Vienna'? Samen met Placido Domingo, Sarah Brightman en Riccardo Cocciante.'

Helmut: 'Echt? LaserDisc, daar ken ik echt niks van.'

Julian: 'Dat was de voorloper van de dvd, een filmschijf zo groot als een plaat. Na een uur moest je die omdraaien.'

Helmut: 'Nee? Ik wist dat niet.'

Julian: 'Jij hebt zelf geen exemplaar? Als ik er ooit eentje vind, dan geef ik 'em aan jou.'

Helmut: 'Nee. Ik moet die inkaderen, en bij mijn gouden platen hangen. Ik heb van elke plaat één exemplaar in mijn archief. Behalve dus die LaserDisc!'

Julian: 'Één van de beste nummers op 'Heart Rock' is 'Breaking the Law', origineel van Judas Priest. Lijkt me geen makkelijk nummer om te zingen.'

Helmut: 'Ik heb het samen met mijn broer ingezongen, en zijn couplet is eigenlijk beter. Als hij daar zo laag zingt, en vooral zijn oerschreeuw in het begin ... dat kan ik niet. Hij kan echt veranderen in een monster, ik schreeuw altijd als Helmut Lotti. Hij heeft een paar trucjes, zodat de boventoon precies een octaaf hoger klinkt. Ongelofelijk wat hij daar doet. Onze stemmen werken goed samen. Wanneer we samen zingen, zing ik de bovenstem en hij de onderstem – maar als je dat niet weet, klinkt het precies andersom. Je hoort het niet. We hebben het ook al een paar keer live gezongen, zeer fijn om te doen. Ik ben heel blij met onze versie. Ik heb geprobeerd om er iets anders van te maken. In het refrein zitten alle stemmen laag, maar gaat één stem geleidelijk omhoog om iets melodisch te proberen. Ik ben en blijf een melodiezanger. Ik wilde dat voor mijn fans doen, om het verteerbaar te houden. De mensen die mij al vijfendertig jaar volgen, en in het begin naar mijn optredens 'op tape' kwamen kijken, die wisten dat het in mij zat.'

Julian: 'Sommige van jouw fans moeten wat kunnen verdragen. Je hebt al serieuze carrièresprongen gemaakt.'

Helmut: 'Bij het brede publiek zullen er al fans afgehaakt zijn, maar de echte fans vinden het leuk dat ik elk jaar iets anders doe. Ze maken op die manier een lange reis met mij.'

Julian: 'Stel je voor, met Helmut Lotti op cruise.'

Helmut: 'Zoals Nicole en Hugo. Je gaat op cruise, je treedt op, je verdient geld, je komt thuis, je doet je geld op, en je vertrekt terug op cruise (lacht). Maar ik speel graag lange optredens, zonder pauzes. Die pauze is killing. Ik wil niet afkoelen, dan maak ik mezelf alleen maar zenuwachtig.'

Julian: 'Johnny Hallyday heeft ook postuum nog heel passionele fans. Heb je al feedback gekregen op jouw 'Que je t'aime' cover?'

Helmut: 'Niet specifiek van zijn fans, maar ik heb het nummer al gezongen in Luik, Charleroi en Brussel en daar stonden mensen te huilen. Er ging niks boven de energie van de liveversie, dus die heb ik ook op de plaat gezet.'

Julian: 'Heel veel succes met 'Heart Rock'.'

Helmut: 'Bedankt! Ik ben vooral blij dat ik nu een studio rockplaat heb kunnen maken. 'Hellmut Lotti Goes Metal' was volledig live, dat was een evenement. 'Heart Rock' is een ander verhaal, mijn visie op Helmut Lotti de rockzanger.'

'Heart Rock', het nieuwe album van Helmut Lotti komt uit op 7 februari. Hij stelt de plaat voor op 5 maart in de Stadsschouwburg van Antwerpen.

Tickets en info via

helmutlotti.com

Julian De Backer © 2025 for Keys and Chords

***A WOODLAND HILLCREST PROMOTION PRODUCTION | KEYS AND CHORDS
2001 - 2025***